

Kyle Perry
The Bluffs

We know
books

Text Copyright © Kyle Perry, 2020

First published by Penguin Random House Australia Pty Ltd. This edition published by arrangement with Penguin Random House Australia Pty Ltd.

The moral right of the author has been asserted.

All rights reserved.

Credit foto copertă: © iStock.com/amygdala_imagery

© iStock.com/LioNgeR

© iStock.com/sankai

© 2022 by Editura Lebăda Neagră
pentru prezenta ediție în limba română

Această carte este protejată de legile copyrightului. Reproducerea, multiplicarea, punerea la dispoziția publică, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea deținătorului copyrightului constituie încălcări legislative cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc în conformitate cu legile în vigoare.

www.blackswanpublishing.ro

Editura Lebăda Neagră
Iași, Str. Plopii fără Soț, nr. 45, 700273

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PERRY, KYLE

Chemarea omului flămând / Kyle Perry; trad. din lb. engleză de Irina Moisoiu. - Iași: Lebăda Neagră, 2022

ISBN 978-606-9623-29-9

I. Moisoiu, Irina (trad.)

821.111

Kyle Perry

CHEMAREA OMULUI FLĂMÂND

Traducere din limba engleză
de Irina Moisoiu

Lebăda Neagră

Iași, 2022

CAPITOLUL I

MURPHY

Cu o dimineață înainte

Murphy oftă.

— Nu purtăm această conversație din nou.

Era fără cămașă, stătea la masa lor șubredă, vorbind cu voce tare peste melodia lui Jon Bellion, care se auzea din difuzorul bluetooth din colț.

— Drumetia este *bună* pentru tine.

— Pot ajuta acasă, îl linguși fiica sa de 16 ani, Jasmine.

Se sprijini de masă, iar pisica lor dolofană, cu pete alb-negru, i se zvârcolea în brațe.

— Pot tunde gazonul. Pot curăța geamurile...

— Școală. *Du-te!*

Murphy ridică o grămadă de marijuana dulce și lipicioasă care acoperea masa și o așeză pe cântarul electric.

Bucătăria se prăbușea, ușile dulapului erau slăbite și accesoriile crăpate, atât tapetul, cât și pardoseala de linoleum maro fiind exfoliate. Plante de apartament sigure pentru feline acopereau majoritatea suprafețelor – iedera diavolului se întindea deasupra dulapurilor, unde pisicile nu puteau ajunge. Aceasta era cea mai nouă idee cu care Jasmine încerca să purifice aerul de mirosul de țigară și iarbă.

— Pot să...

— *Du-te!* spuse Murphy din nou.

Jasmine era scundă și suplă ca mama ei decedată, ochii ei albaștri limpezi, mângâliți cu fard și dermatograf închis la culoare. Părul îi era prins la spate într-o coadă de cal – cândva roșcat ca al mamei ei, acum era vopsit în negru.

În comparație cu ea, Murphy era înalt, bărbos și construit ca un tăietor de lemne. Tatuașele celtice acopereau un piept solid, brațe mari, picioare groase. Era îmbrăcat doar în boxerii Calvin Klein, mototoliți, în care dormise.

Pisica se smiorcăi și sări din brațele lui Jasmine. Numită Myrtle după personajul din Harry Potter, pisica merse la câțiva metri distanță, căzu pe o parte și păru că a adormit imediat.

— Uite, tată, nu cred că înțelegi ce ofer aici...

— Știu exact ce oferi, dragă!

— Dar e *drumete*, tată!

— Și nu te va ucide.

— Nu știi asta...

— *Ar putea să stea și să-și curețe camera, flăcăule, sugeră unchiului ei, Butch.*

Era în bucătărie cu ei; gătea micul dejun, dansând cu un joint într-o mână și o tigaie în care prăjea bacon în cealaltă. Ca întotdeauna, purta un maiou bleumarin și pantaloni scurți murdari.

— Nu! avertiză Murphy, concentrându-se asupra sarcinii sale.

Adăugă mai multă iarbă pe cântar, până când arătă exact o uncie.

Asemănarea de familie dintre Butch și fratele său mai mic Murphy era evidentă, dar Butch era mult mai rotund

în obraji și în corp. De asemenea, avea pumnale și un craniu mexican de zahăr tatuat pe gât. Butch și-a câștigat porecla în liceu pentru mărimea sa, dar amândoi erau identici la aproape 1,90 m. Nimeni nu îi striga pe numele lor decât dacă doreau o luptă.

— Unchiule Butch, pot să rămân acasă?

Jasmine sări înspre el, ușoară ca o pană.

— Te rog! Pot?

— Sigur, Jaz! spuse Butch, trăgând un fum din joint. Petrecere la familia Murphy!

— Profesoara ta m-a sunat *special* pentru a verifica dacă vei fi acolo, spuse Murphy.

Puse uncia într-o pungă cu fermoar și o sigilă cu un instrument de vidat, mișcările sale fiind atente și deliberate.

— Ai lipsit deja prea multe zile anul acesta. Deci, *vei merge* la școală și *vei merge* în tabără și *îți va plăcea*.

— Da, Jaz, dacă *domnișoara Ellis* spune asta... spuse Butch.

— Acesta este singurul motiv pentru care mă face să merg, spuse Jasmine dezgustată. Vrea doar să intre în pantalonii ei.

Murphy se întoarse la munca sa, luând punga sigilată cu fermoar și punând un autocolant pe ea – unul dintre autocolantele „CĂPITANUL” pe care le cumpăraseră la vrac, online, de la The Mad Hueys – care îl identifica acum ca fiind cel mai bun mugur de marijuana din nordul Tasmaniei. Chiar dacă identificarea produsului lor fusese riscantă, a avut avantajul suplimentar de a-l etala în fața sergentului Doble, rivalul lor și pacostea constantă, care a confiscat cât de mult a putut din produsul lor de stradă.

— Ce te face să crezi că nu sunt deja în pantalonii ei? spuse Murphy.

— Tată, greșos!

— Așa e, Murphy, aveam întâietate, spuse Butch, făcându-i cu ochiul lui Jasmine.

— Și să nu crezi că, dacă vei pierde autobuzul, te voi lăsa să scapi, continuă Murphy cu voce tare. Te voi duce cu mașina.

Aruncă un zâmbet alb cu dinții strâmbi.

— Doar în lenjeria mea. Chiar voi ieși să te pup de la revedere în fața tuturor micuțelor tale prietene.

— Ești așa un ciudat! Te rog, tată, nu va conta dacă le spui că sunt bolnavă sau ceva de genul acesta...

Murphy se uită la ea, făcând o pauză. Fața ei era palidă, gura, puțin prea strânsă, ridicându-se pe vărfuri, de parcă ar fi fost pe cale să zboare pe fereastră.

— Jasmine, spuse el în cele din urmă. Este doar o noapte. Nu mi se va întâmpla nimic. Voi fi aici când te vei întoarce.

— Tată, nu sunt...

— Dragă, nu mă duc nicăieri. Îți promit!

Tristețea lui Jasmine se transformă în altceva, rece și resemnată.

— Bine.

Ridică una dintre pungile din cutie, prinsă între două degete.

— Atunci iau una dintre astea.

O luă din mâna ei.

— Bună încercare!

— Ipocritule! Unchiul Butch a spus că te-ai dus cu iarbă în toate taberele *tale* școlare.

— Șșșș! spuse Butch cu o șoaptă tare.

— Dacă te întorci chiar și cu un iz de marijuana, ești pedepsită până împlinești treizeci și opt de ani, spuse Murphy, uitându-se fix la Butch. Unchiul tău ar trebui să-și țină gura închisă.

— Poate am exagerat, Jaz, spuse Butch. După cum îmi amintesc, nu fuma mereu; uneori buzele îi erau lipite de una dintre fetele Lindsay și nu întotdeauna de...

— *Ei!* țipă Jasmine. Merg!

Își trase rucsacul peste umeri. O ridică pe Myrtle de pe podea și își frecă fața de cea a pisicii, cântând câteva rânduri din *Goodbye My Lover* de James Blunt. Myrtle miaună și Jasmine o strânse încă o dată înainte de a o lăsa jos.

— Ca să știi, tată, nu cred că domnișoara Ellis este genul tău. *Te iubesc!*

Jasmine trânti ușa în spatele ei: nu din furie, ci pentru că trântitul era singura modalitate de a închide complet ușa nerezistentă.

— Moștenește asta de la tine, cretinule! spuse Murphy după o clipă.

Cântări următoarea uncie.

— Vrei să spui degetele ei lipicioase? spuse Butch. Abia am văzut-o ridicând punga aia și ascunzând-o în mânecă.

— Nu, mă refeream la... *Ce?*

— Nimic, spuse Butch, zâmbetul lui crescând.

— Fir-ar!

Murphy fugi la ușă, dărâmându-și scaunul, sărind peste Myrtle care săsăia, împiedicându-se pe stradă. Vântul permanent al văii Limestone Creek adusese mirosul orașelului de motorină, fum și eucalipt.

În capătul străzii, Jasmine urca deja în autobuz. Erau cincizeci de metri buni – trebuie să fi alergat tot drumul pentru a ajunge atât de departe înaintea lui. Se repezi înăuntru.

Murphy alergă spre autobuz, evitând pavelele sparte, un Jack Russell alergând către un gard din apropiere și scheunând la el.

Autobuzul plecă. O coșofană strigă dintr-un eucalipt de deasupra, în timp ce încetinea, picioarele goale durându-l de la pavajul dur.

Peste drum erau două tinere femei îmbrăcate în echipament de jogging Adidas asortat. Chicotiră. Peggie și Darcy, colegile de casă din josul străzii. Le știa, desigur; îi cunoștea pe aproape toți cei care locuiau aici. Aveau telefoanele scoase, camerele îndreptate spre el.

Își dădu seama că era încă în lenjeria de corp. Se grăbi înapoi acasă. Ușa era închisă. O împinse.

Încuiată.

— Butch, nu fi un idiot!

Bătu în ușă cu pumnul, privind înapoi spre Peggie și Darcy, care îi făceau semn cu mâna. Fereastra de lângă ușă se deschise și fața lui Butch apăru.

— Bună, tuturor! strigă. Murph este afară în lenjerie de corp!

— Am să te lovesc la ouă!

— *Există un bărbat nebun afară! Cineva să îi sune pe polițiști!* Hei, ce faceți, doamnelor? Lui Murphy pare că îi e cam rece, nu?

Peggie și Darcy râseră, un kookaburra preluă cântecul, iar Jack Russellul continuă să latre.

— Ești mort, Butch! spuse Murphy.

Se furișă în jurul casei și sări peste gardul alb decojit. Curtea lor din spate era o încurcătură de buruieni, iarbă lungă și tufișuri subțiri. În colțul îndepărtat era un coteț de pui, un șopron în celălalt, iar un elevator ruginit Hills stătea în mijloc. Nu exista niciun gard în spate, curtea dând într-o linie de tufe de mure și eucalipt alb. Proprietatea lor de aici, de la periferia Limestone Creek, se învecina cu Parcul Național Western Tiers. La un kilometru și jumătate distanță, ascunsă în toate acele tufișuri, se găsea cultura de marijuana a lui Murphy și a lui Butch, traseul care ducea acolo fiind amenajat cu capcane făcute de ei.

Dincolo de asta se ridicau Great Western Tiers, înclinații abrupte albastre-cenușii dungate de coloane de stâncă. Departe spre vest se afla Devils Gullet: un defileu preistoric accidentat, cu o priveliște pe stânci care oferea vedere la munții cețoși din Tasmania. Acea priveliște trebuia să fie una dintre obiectivele din drumeția organizată de școala lui Jasmine, chiar dacă mai fusese acolo de nenumărate ori. Murphy chiar o dusesese să campeze în același loc de pe Western Bluff, unde urmau să doarmă în seara asta: era doar o călătorie de douăzeci de minute dacă aveai o motocicletă de teren și cunoșteai drumurile forestiere. Asta se întâmpla când mama lui Jasmine, Sara, era în viață.

Murphy pătrunse pe ușa din spate în bucătărie. Butch fluieră la vederea lui, cu brațele încrucișate pe maiou, cu degetele unite.

— De ce *naiba* ești singur?

— Cretinule! Am să mă răzbun pentru asta.

Murphy își aruncă mâna pentru a încerca să-l lovească pe Butch în zona inghinală, însă acesta se feri exact la timp.

— Cheile de la Hilux.

Murphy lovi peretele unde atârnav de obicei.

— Unde le-ai pus?

— Este în regulă, Murph, este un copil deștept, nu va fi prinsă.

— Unde sunt nenorocitele de chei?

Butch râse.

— Prietene! *Calmează-te!* Crezi că o vei ține pe Jasmine departe de marijuana pentru totdeauna, când este treaba bătrânului ei *să-l crească*? Are șaisprezece ani, e tabăra școlară, a avut un an greu: las-o să se relaxeze un pic.

— Unde sunt *nenorocitele de chei*, Butch?

Butch oftă în timp ce se întoarse să gătească ouăle și baconul.

— Nu-ți face griji, flăcăule! Doar glumeam.

— Poftim?

— Nu a luat nimic... Ar fi trebuit să-ți vezi fața însă.

Chicoti.

— Ar fi trebuit să te filmez acolo.

— Ești o nenorocită de găscă, prietene!

Îl lovi pe Butch puternic în umăr. Cealaltă pisică a lor, Gus the Muss, fugi, dărâmand o ferigă-sabie mare cu tot cu ghiveci și împrăștiind pământul.

Butch tresări, aproape scăpându-și farfuria, dar rânjetul se strecură înapoi pe fața lui.

— Skinner vine pe aici în seara asta și avem un nenorocit de *camion* de muguri de pus în pungă.

Își băgă jointul în gură și apoi împinse cealaltă farfurie în mâinile lui Murphy.

— Adună-ți puterile, flăcăule!

CAPITOLUL 2

JASMINE

Jasmine se repezi pe culoarul autobuzului, cu inima bătându-i puternic. Destul de sigur, tata venise după ea – Butch, trădătorul, trebuie să o fi văzut luând a doua pungă, dar era sigură că niciunul dintre ei nu o văzuse ascunzându-o pe prima.

Atât timp cât tata nu venea cu mașina până la școală... Icnii. Probabil că exact asta va face.

O emoție bruscă de ușurare; poate ar fi suspendată și dată afară din tabără. Ceilalți nu ar desconsidera-o...

Nu.

Trebuia să o facă. Depindea de ea să facă acest lucru să se întâmple. Trebuia doar să treacă prin zi fără să se retragă.

Cu puțin noroc, tata *nu* a venit la școală...

Se simțea expusă, în mod ciudat, în jacheta Billabong, în timp ce mergea pe culoar, în fața celorlalți elevi în uniformele lor școlare gri cu verde. Doar fetelor din clasa a X-a li s-a permis să aibă haine obișnuite, deoarece plecau în tabără după dirigenție.

Pe bancheta din spate erau Georgia și gemenele, Cierra și Madison – cele mai bune prietene ale Jasminei, echipa ei, celelalte trei membre a celor Patru Fabuloase.

— Tatăl tău este atât de atrăgător? oftă Cierra, privindu-l pe tatăl lui Jasmine prin fereastra din spate.

LIBRIS | We know books

Cierra avea obiceiul de a vorbi ca și cum totul ar fi o întrebare, chiar dacă Jasmine încercase în mod repetat să o facă să renunțe la el. Purta o perucă albastru-cobalt, tunsă bob până deasupra urechilor, chiar dacă era superbă cu acea înfățișare de model de plajă, bronzat natural, cu pistrii și cu machiajul „ochi de pisică”. Jasmine nu știa de ce Cierra simțea că are nevoie de perucă – Cierra probabil că nu știa nici ea însăși.

— Chiar nu este, spuse Jasmine.

Își strecură rucsacul pe culoar, manevrând pungile cu iarbă, câte una din fiecare mâneacă, în geantă și împingându-le la fundul acesteia. Stătea între Cierra și Madison, gemăna ei identică.

— Hei, fato! spuse Madison, strecurându-și un braț prin al lui Jasmine.

În cealaltă mână – atașat permanent – se afla ultimul model de iPhone cu numeroasele sale camere. Madison își filma întreaga viață pentru miile sale de urmăritori, purtând cele mai scumpe mărci, cumpărate și plătite fie prin venituri din publicitate, fie prin „colaborările sale de influență”. Părul ei roșu natural era stilat în bucle lungi, care îi cădeau în jurul feței, avea același machiaj „ochi de pisică”, precum cel al Cierrei, și o jachetă de lux Tommy Hilfiger, căptușită, peste pantalonii scurți din denim.

Carcasa telefonului ei era căptușită cu lumini LED pentru a-i lumina subiectul. Puse camera pe fața lui Jasmine.

— Deci, ce ai *tu* de spus despre această pedeapsă crudă și neobișnuită? O tabără școlară?

Jasmine văzu răutatea din ochii ei, zâmbetul de pe buzele roșii ca vulcanul.

— O excursie și *campare*, sus, în Pădurile Sinucigașilor. Parcă e serialul *Traseul morții*.

— Dacă nu se încălzește suficient pentru ca domnul Michaels să-și scoată cămașa, totul va fi o pierdere de timp, spuse Jasmine la cameră.

— Probabil va ninge, spuse Georgia din cealaltă parte realist.

— Poate că va avea nevoie de cineva care să-l ia în brațe atunci, spuse Jasmine.

Madison râse.

— Cu siguranță asta ajunge în online, Jaz.

Întoarse camera spre ea.

— Bună ziua, domnule Michaels! – făcu cu ochiul.

Canalul de YouTube al lui Madison, MMMMadison-Mason, avea peste 700 000 de abonați. Jasmine știa cu certitudine că asistentul profesoarei lor, Jack Michaels, era unul dintre ei.

— *Nu* le spune Pădurile Sinucigașilor!

Georgia Lenah avea ochelari groși pe fața rotundă, cu ruj coral strălucitor între obraji cu gropițe – poate că nu era la fel de uimitoare ca Madison sau Cierra, dar mai mulți băieți o invitaseră la întâlniri, mai des decât pe oricare dintre celelalte membre a celor Patru Fabuloase. Moștenirea ei aborigenă îi oferea o perspectivă despre care Jasmine simțea că e foarte sănătoasă pentru gemene. Jasmine și Georgia încercau, amândouă, să acționeze ca un contrabalans la viziunea privilegiată a fetelor Mason asupra lumii.

— De ce nu? Vom merge chiar pe lângă Copacul Spânzuraților, spuse Madison, întorcându-și camera spre Georgia. Am putea să le numim în schimb Pădurile Flămândului.